

- 4) podatku od wynagrodzeń, z wyjątkiem podatku od wynagrodzeń od wynajmu pokoi gościnnych,
- 5) podatku wyrównawczego.

5. Minister Finansów w drodze obwieszczenia ogłasza w Monitorze Polskim wykaz urzędów terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego, których pracownikom inne terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego powierzyły prowadzenie spraw dotyczących zobowiązań podatkowych i egzekucji administracyjnej, z określeniem terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego, które przekazały prowadzenie tych spraw."

3) w § 14:

- a) w ust. 2 skreśla się wyrazy: „a upoważnienia dotyczące egzekucji administracyjnej — do czasu odrębnego uregulowania prawnego”,
- b) w ust. 3 skreśla się wyrazy: „podatków i opłat oraz”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

129

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 września 1981 r.

w sprawie najniższych emerytur i rent.

Na podstawie art. 18a ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225, z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i poz. 117, Nr 47, poz. 280, Nr 50, poz. 321, z 1975 r. Nr 45, poz. 232, z 1976 r. Nr 40, poz. 235, z 1977 r. Nr 11, poz. 43 i z 1981 r. Nr 20, poz. 100), art. 63 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1974 r. Nr 21, poz. 117 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43), art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 23 października 1975 r. o dalszym zwiększeniu świadczeń dla kombatanów i więźniów obozów koncentracyjnych (Dz. U. Nr 34, poz. 186) i na podstawie art. 76 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin (Dz. U. Nr 32, poz. 140) — dążąc do likwidacji starego portfela emerytur i rent — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kwoty najniższych emerytur, rent inwalidzkich i rent rodzinnych z tytułu zatrudnienia wykonywanego w pełnym wymiarze czasu pracy ustala się w następującej wysokości:

- 1) emerytura — 3.000 zł miesięcznie,
- 2) renta inwalidzka:
 - a) dla inwalidów I i II grupy — 3.000 zł miesięcznie,
 - b) dla inwalidów III grupy, którzy osiągnęli wiek: mężczyzna 60 lat, kobieta 55 lat — 3.000 zł miesięcznie,
 - c) dla inwalidów III grupy, którzy nie osiągnęli wieku: mężczyzna 60 lat, kobieta 55 lat — 2.200 zł miesięcznie,
- 3) renta rodzinna:
 - a) dla 1 osoby — 2.600 zł miesięcznie,
 - b) dla 2 osób — 2.800 zł miesięcznie,
 - c) dla 3 i więcej osób — 3.000 zł miesięcznie,

2. Emerytury i renty przyznane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia w kwotach niższych niż określone w ust. 1 podwyższa się do tych kwot.

3. Kwota podwyżki nie może wynosić mniej niż 50 zł miesięcznie.

§ 2. 1. Emerytury i renty przyznane z tytułu zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy oraz przyznane w drodze wyjątku przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, nie przekraczające kwot określonych w § 1, podwyższa się do tych kwot, nie więcej jednak niż:

- 1) o 750 zł — gdy chodzi o emerytury, renty rodzinne, renty inwalidzkie dla inwalidów I i II grupy, renty inwalidzkie dla inwalidów III grupy, którzy osiągnęli wiek: mężczyzna 60 lat, kobieta 55 lat,
- 2) o 350 zł — gdy chodzi o rentę inwalidzką dla inwalidów III grupy, którzy nie osiągnęli wieku: mężczyzna 60 lat, kobieta 55 lat.

2. Przepis § 1 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

3. Emerytury i renty z tytułu zatrudnienia wykonywanego w niepełnym wymiarze czasu pracy, przyznawane po dniu wejścia w życie rozporządzenia od podstawy wymiaru niższej od najniższej kwoty ustalonej dla danego świadczenia na dzień ich przyznania, wypłaca się w kwocie równej podstawie wymiaru.

§ 3. Emerytury i renty w kwotach określonych w § 1 i 2 nie obejmują:

- 1) dodatku z tytułu odznaczeń państwowych,
- 2) dodatków rodzinnych,
- 3) dodatku z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów oraz z tytułu osiągnięcia 80 lat życia.

§ 4. Na zasadach określonych w § 1 i 3 podwyższa się również emerytury, renty inwalidzkie i renty rodzinne, przysługujące na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r.

- Nr 3, poz. 19, z 1972 r. Nr 53, poz. 341, z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43).
- 2) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 10, z 1974 r. Nr 21, poz. 116, Nr 39, poz. 231 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43).
- 3) ustawy z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. z 1973 r. Nr 38, poz. 225, z 1974 r. Nr 21, poz. 117 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43).
- 4) ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 20, poz. 105 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43).
- 5) ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1975 r. Nr 45, poz. 232, z 1976 r. Nr 40, poz. 235, z 1977 r. Nr 11, poz. 43 i Nr 32, poz. 140).
- 6) dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1976 r. Nr 10, poz. 54, z 1977 r. Nr 11, poz. 43 i Nr 32, poz. 140).
- 7) ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. z 1976 r. Nr 40, poz. 235, z 1977 r. Nr 11, poz. 43 i Nr 32, poz. 140).
- 8) ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1973 r. Nr 23, poz. 137).
- 9) ustawy z dnia 46 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 5, poz. 38 i z 1979 r. Nr 15, poz. 97).
- 10) ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1974 r. Nr 21, poz. 117 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43).

§ 5. 1. Podstawę wymiaru rent inwalidzkich i rodzinnych przyznawanych dla inwalidów wojennych oraz rodzin po zmarłych inwalidach wojennych na podstawie ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1974 r. Nr 21, poz. 117 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43) podwyższa się do kwoty 4.200 zł.

2. Kwota podwyżki wynikającej z ust. 1 obejmuje podwyżkę renty przyznaną na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 września 1980 r. w sprawie podwyższenia niektórych emerytur i rent (Dz. U. Nr 22, poz. 84) lub na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1980 r. w sprawie dalszego podwyższenia niektórych emerytur i rent (Dz. U. Nr 28, poz. 124).

§ 6. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1975 r. w sprawie wyjątkowego przyznawania i podwyższania emerytur oraz rent kombatanom i więźniom obozów koncentracyjnych oraz pozostałym po nich członkom rodzin (Dz. U. z 1975 r. Nr 45, poz. 238 i z 1980 r. Nr 28, poz. 124) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 2 i w § 4 kwotę: „2.500 zł” zastępuje się kwotą: „3.200 zł”,
- 2) w § 2 ust. 4 i 5 oraz w § 5 kwotę: „2.100 zł” zastępuje się kwotą: „2.800 zł”.

§ 7. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1981 r. w sprawie podwyższenia niektórych emerytur, rent i świadczeń pieniężnych dla rolników oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 15, poz. 70) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 kwotę: „1.900 zł” zastępuje się kwotą: „2.300 zł”,
- 2) w § 1 ust. 2 kwotę: „1.500 zł” zastępuje się kwotą: „1.900 zł”,
- 3) w § 3 ust. 1 kwotę: „1.500 zł” zastępuje się kwotą: „1.900 zł”, a kwotę: „1.900 zł” zastępuje się kwotą: „2.300 zł”,
- 4) w § 4 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Emerytury i renty przyznane na podstawie przepisów wymienionych w ust. 1 pkt 1 podwyższa się na zasadach określonych w § 1”.

§ 8. Podwyżki emerytur i rent wynikającej z rozporządzenia dokonuje się z urzędu, a jeżeli prawo do tych świadczeń było zawieszona — na wniosek osoby zainteresowanej.

§ 9. Kwota podwyżek przewidzianych w rozporządzeniu nie ogranicza uprawnień przewidzianych w odrębnych przepisach, uzależniających przyznanie świadczeń innych niż emerytalne lub rentowe od wysokości zarobków lub dochodów na jedną osobę w rodzinie.

§ 10. Minister Finansów zapewni z rezerwy budżetu centralnego środki finansowe na pokrycie zwiększonych wydatków w roku 1981 z tytułu podwyżek wynikających z rozporządzenia oraz z tytułu związanych z tym podwyżek zasiłków z funduszy opieki społecznej.

§ 11. 1. Tereńowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego obowiązane są zapewnić inwalidom III grupy zatrudnienie odpowiednie do stanu zdrowia i posiadanych kwalifikacji. W razie braku możliwości zapewnienia takiego zatrudnienia organy te obowiązane są wypłacać ze środków funduszu aktywizacji zawodowej zasiłki w wysokości uzupełniającej rentę do kwoty 2.800 zł. Wysokość zasiłku nie może być jednak niższa niż 50 zł.

2. Zasiłek, o którym mowa w ust. 1, nie przysuguje, jeżeli inwalida odmówił podjęcia proponowanego zatrudnienia albo jeżeli dochód w jego rodzinie, ustalony według zasad stosowanych przy ustalaniu prawa do zasiłku rodzinnego w wysokości podwyższonej, jest wyższy od kwoty 3.000 zł.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 maja 1974 r. w sprawie najniższych emerytur i rent (Dz. U. Nr 21, poz. 122).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski